

Finansdepartementet

Finansmarknadsavdelningen

Ingripanden mot utländska kreditinstitut och vissa andra penningtvättsfrågor

Fi2019/00438/B

Februari 2019

Promemorians huvudsakliga innehåll

I promemorian föreslås att det ska göras vissa ändringar i regelverket om åtgärder för att motverka penningtvätt och finansiering av terrorism.

Det föreslås i huvudsak att

- Finansinspektionen ska kunna ingripa mot utländska kreditinstitut och kreditförmedlare som hör hemma inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) och som driver verksamhet från filial i Sverige vid överträdelser av det aktuella regelverket,
- kravet på att utreda om en kund har en verklig huvudman inte ska gälla, om kunden är ett dotterföretag till ett aktiebolag vars aktier är upptagna till handel på en reglerad marknad inom EES eller på en motsvarande marknad utanför EES och att sådana dotterföretag inte heller ska anmäla sin egen verkliga huvudman för registrering till Bolagsverket,
- kravet på att utse en alternativ verklig huvudman inte ska gälla, om kunden är en stat, ett landsting, en kommun eller motsvarande och den risk som kan förknippas med kunden är låg, och
- det i lag ska förtydligas att förenklade åtgärder för kundkännedom för gemensamma konton bara ska vidtas i förhållande till kundens verkliga huvudman.

Lagändringarna föreslås träda i kraft den 1 januari 2020.

Innehållsförteckning

Promemorians huvudsakliga innehåll	2
1 Lagförslag	5
1.1 Förslag till lag om ändring i lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse	5
1.2 Förslag till lag om ändring i aktiebolagslagen (2005:551)	7
1.3 Förslag till lag om ändring i lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden	8
1.4 Förslag till lag om ändring i lagen (2010:751) om betaltjänster	10
1.5 Förslag till lag om ändring i lagen (2011:755) om elektroniska pengar	11
1.6 Förslag till lag om ändring i lagen (2016:1024) om verksamhet med bostadskrediter	12
1.7 Förslag till lag om ändring i lagen (2017:630) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism	14
1.8 Förslag till lag om ändring i lagen (2017:631) om registrering av verkliga huvudmän	17
2 Bakgrund	18
3 Regelverket om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism	18
4 Ingripande mot utländska kreditinstitut	19
4.1 Gällande rätt	19
4.2 Finansinspektionen ska kunna ingripa mot utländska kreditinstitut	20
5 Kundkännedom och registrering av verkliga huvudmän	22
5.1 Gällande rätt	22
5.2 Verkliga huvudmän för dotterföretag till börsbolag	24
5.3 Alternativa verkliga huvudmän	25
5.4 Gemensamma konton	26
6 Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser	27
7 Konsekvensanalys	27
8 Författningskommentar	29
8.1 Förslaget till lag om ändring i lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse	29
8.2 Förslaget till lag om ändring i aktiebolagslagen (2005:551)	31
8.3 Förslaget till lag om ändring i lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden	31
8.4 Förslaget till lag om ändring i lagen (2010:751) om betaltjänster	33
8.5 Förslaget till lag om ändring i lagen (2011:755) om elektroniska pengar	33

8.6	Förslaget till lag om ändring i lagen (2016:1024) om verksamhet med bostadskrediter	34
8.7	Förslaget till lag om ändring i lagen (2017:630) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism	36
8.8	Förslaget till lag om ändring i lagen (2017:631) om registrering av verkliga huvudmän	38

1 Lagförslag

1.1 Förslag till lag om ändring i lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse

Härigenom föreskrivs¹ i fråga om lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse

dels att 3 kap. 2 § ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas en ny paragraf, 15 kap. 15 a §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

3 kap.

2 §²

Ett svenskt företag ska ges tillstånd att driva bankrörelse eller finansieringsrörelse, om

1. bolagsordningen, stadgarna eller reglementet stämmer överens med denna lag och andra författningar och i övrigt innehåller de särskilda bestämmelser som behövs med hänsyn till omfattningen och arten av den planerade verksamheten,

2. det finns skäl att anta att den planerade rörelsen kommer att drivas enligt bestämmelserna i denna lag och andra författningar som reglerar företagets verksamhet,

3. den som har eller kan förväntas komma att få ett kvalificerat innehav i företaget bedöms lämplig att utöva ett väsentligt inflytande över ledningen av ett kreditinstitut,

4. den som ska ingå i styrelsen för företaget eller vara verkställande direktör i det, eller vara ersättare för någon av dem, har tillräcklig insikt och erfarenhet för att delta i ledningen av ett kreditinstitut och även i övrigt är lämplig för en sådan uppgift, och

5. styrelsen i sin helhet har tillräckliga kunskaper och erfarenheter för att leda företaget.

Vid bedömningen enligt första stycket 3 av om en innehavare är lämplig ska dennes anseende och kapitalstyrka beaktas. Det ska också beaktas om det finns skäl att anta att

1. innehavaren kommer att motverka att kreditinstitutets verksamhet drivs på ett sätt som är förenligt med kraven i denna lag och andra författningar som reglerar företagets verksamhet, eller

2. innehavet har samband med eller kan öka risken för

a) penningtvätt enligt 1 kap. 5 § 6 lagen (2009:62) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism, eller	a) penningtvätt enligt 1 kap. 6 § lagen (2017:630) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism, eller
---	--

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849 av den 20 maj 2015 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism, om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG och kommissionens direktiv 2006/70/EG, i den ursprungliga lydelsen.

² Senaste lydelse 2014:982.

b) brott enligt 2 § 2, 3 § eller 4 § lagen (2002:444) om straff för finansiering av särskilt allvarlig brottslighet i vissa fall, såvitt avser brott enligt 2 § lagen (2003:148) om straff för terroristbrott.

Om den som kommer att ha ett kvalificerat innehav i företaget är ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag, ska det vid bedömningen av innehavarens anseende särskilt beaktas om dess ledning uppfyller de krav som ställs på ledningen i ett sådant företag enligt 3 kap. 5 § lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag respektive 5 kap. 16 § lagen (2006:531) om särskild tillsyn över finansiella konglomerat.

Om företaget har eller kan förväntas komma att få nära förbindelser med någon annan, får tillstånd ges bara om förbindelserna inte hindrar en effektiv tillsyn av företaget.

15 kap.

15 a §

I stället för det som föreskrivs i 15 § gäller följande om en i Sverige inrättad filial till ett utländskt kreditinstitut enligt 4 kap. 1 § eller ett utländskt företag enligt 4 kap. 3 § inte driver sin verksamhet i enlighet med bestämmelserna i lagen (2017:630) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism eller föreskrifter som meddelats med stöd av den lagen.

Finansinspektionen får förelägga kreditinstitutet att göra rättelse. Om institutet inte följer föreläggandet, ska inspektionen underrätta den behöriga myndigheten i institutets hemland.

Om rättelse därefter inte sker, får inspektionen förbjuda institutet att påbörja nya transaktioner i Sverige. Innan ett förbud meddelas ska inspektionen underrätta den behöriga myndigheten i institutets hemland.

-
1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2020.
 2. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för överträdelser av lagen (2017:630) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism som inträffat före ikraftträdandet.

1.2 Förslag till lag om ändring i aktiebolagslagen (2005:551)

Härigenom föreskrivs att 29 kap. 2 § aktiebolagslagen (2005:551) ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

29 kap.

2 §¹

En revisor, lekmannarevisor eller särskild granskare är ersättnings-skyldig enligt de grunder som anges i 1 §. Han eller hon ska även ersätta skada som uppsåtligen eller av oaktsamhet vållas av hans eller hennes medhjälpare. I de fall som avses i 9 kap. 44 § och 46 § andra stycket samt 10 kap. 18 § andra stycket denna lag samt 3 kap. 1 § lagen (2009:62) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism svarar dock revisorn, lekmannarevisorn eller den särskilda granskaren endast för skada på grund av oriktiga uppgifter som han eller hon eller en medhjälpare har haft skäligen anledning att anta var oriktiga.

Om ett registrerat revisionsbolag är revisor eller särskild granskare, är det detta bolag och den som är huvudansvarig för revisionen eller granskningen som är ersättningsskyldiga.

En revisor, lekmannarevisor eller särskild granskare är ersättnings-skyldig enligt de grunder som anges i 1 §. Han eller hon ska även ersätta skada som uppsåtligen eller av oaktsamhet vållas av hans eller hennes medhjälpare. I de fall som avses i 9 kap. 44 § och 46 § andra stycket samt 10 kap. 18 § andra stycket denna lag samt 4 kap. 3 och 6 §§ lagen (2017:630) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism svarar dock revisorn, lekmannarevisorn eller den särskilda granskaren endast för skada på grund av oriktiga uppgifter som han eller hon eller en medhjälpare har haft skäligen anledning att anta var oriktiga.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2020.

¹ Senaste lydelse 2010:834.

1.3 Förslag till lag om ändring i lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden

Härigenom föreskrivs att 3 kap. 2 §, 12 kap. 3 § och 19 kap. 4 § lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

3 kap.

2 §¹

Vid bedömningen enligt 1 § första stycket 4 av om en innehavare är lämplig ska dennes anseende och kapitalstyrka beaktas. Det ska också beaktas om det finns skäl att anta att

1. innehavaren kommer att motverka att värdepappersbolagets verksamhet drivs på ett sätt som är förenligt med kraven i denna lag och andra författningar som reglerar företagets verksamhet, eller

2. innehavet har samband med eller kan öka risken för

a) penningtvätt enligt 1 kap. 5 § 6 lagen (2009:62) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism, eller

b) brott enligt 2 § 2, 3 § eller 4 § lagen (2002:444) om straff för finansiering av särskilt allvarlig brottslighet i vissa fall, såvitt avser brott enligt 2 § lagen (2003:148) om straff för terroristbrott.

Om den som kommer att ha ett kvalificerat innehav i bolaget är ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag ska det vid bedömningen av innehavarens anseende särskilt beaktas om dess ledning uppfyller de krav som ställs på ledningen i ett sådant företag enligt 3 kap. 5 § lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag respektive 5 kap. 16 § lagen (2006:531) om särskild tillsyn över finansiella konglomerat.

Om bolaget har eller kan förväntas komma att få nära förbindelser med någon annan, får tillstånd ges bara om förbindelserna inte hindrar en effektiv tillsyn av värdepappersbolaget.

12 kap.

3 §²

Vid bedömningen enligt 2 § 3 av om en innehavare är lämplig ska dennes anseende och kapitalstyrka beaktas. Det ska också beaktas om det finns skäl att anta att

1. innehavaren kommer att motverka att börsens verksamhet drivs på ett sätt som är förenligt med kraven i denna lag och andra författningar som reglerar företagets verksamhet, eller

2. innehavet har samband med eller kan öka risken för

a) penningtvätt enligt 1 kap. 5 § 6 lagen (2009:62) om åtgärder mot

a) penningtvätt enligt 1 kap. 6 § lagen (2017:630) om åtgärder mot

¹ Senaste lydelse 2014:985.

² Senaste lydelse 2009:365.

penningtvätt och finansiering av terrorism, eller penningtvätt och finansiering av terrorism, eller

b) brott enligt 2 § 2, 3 § eller 4 § lagen (2002:444) om straff för finansiering av särskilt allvarlig brottslighet i vissa fall, såvitt avser brott enligt 2 § lagen (2003:148) om straff för terroristbrott.

19 kap.

4 §³

Vid bedömningen enligt 3 § 3 av om en innehavare är lämplig ska dennes anseende och kapitalstyrka beaktas. Det ska också beaktas om det finns skäl att anta att

1. innehavaren kommer att motverka att clearingorganisationens verksamhet drivs på ett sätt som är förenligt med kraven i denna lag och andra författningar som reglerar företagets verksamhet, eller

2. innehavet har samband med eller kan öka risken för

a) penningtvätt enligt 1 kap. 5 § 6 lagen (2009:62) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism, eller a) penningtvätt enligt 1 kap. 6 § lagen (2017:630) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism, eller

b) brott enligt 2 § 2, 3 § eller 4 § lagen (2002:444) om straff för finansiering av särskilt allvarlig brottslighet i vissa fall, såvitt avser brott enligt 2 § lagen (2003:148) om straff för terroristbrott.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2020.

³ Senaste lydelse 2009:365.

1.4 Förslag till lag om ändring i lagen (2010:751) om betaltjänster

Härigenom föreskrivs att 2 kap. 7 § (2010:751) om betaltjänster ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 kap.

7 §¹

Vid bedömningen enligt 3 § första stycket 4 och 6 § 3 av om en innehavare är lämplig ska dennes anseende och kapitalstyrka beaktas. Det ska också beaktas om det finns skäl att anta att

1. innehavaren kommer att motverka att betaltjänstverksamheten drivs på ett sätt som är förenligt med kraven i denna lag och andra författningar som reglerar företagets verksamhet,

2. innehavet har samband med eller kan öka risken för

a) penningtvätt enligt 1 kap. 6 § lagen (2017:630) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism, eller

b) brott enligt 2 § 2, 3 § eller 4 § lagen (2002:444) om straff för finansiering av särskilt allvarlig brottslighet i vissa fall, såvitt avser brott enligt lagen (2003:148) om terroristbrott.

b) brott enligt 2 § 2, 3 § eller 4 § lagen (2002:444) om straff för finansiering av särskilt allvarlig brottslighet i vissa fall, såvitt avser brott enligt lagen (2003:148) om *straff för* terroristbrott.

Om företaget har eller kan förväntas komma att få nära förbindelser med någon annan, får tillstånd enligt 1 § ges bara om förbindelserna inte hindrar en effektiv tillsyn av företaget.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2020.

1.5 Förslag till lag om ändring i lagen (2011:755) om elektroniska pengar

Härigenom föreskrivs att 2 kap. 7 § lagen (2011:755) om elektroniska pengar ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 kap.

7 §¹

Vid bedömningen enligt 3 § 3 och 6 § första stycket 3 av om en innehavare är lämplig ska dennes anseende och kapitalstyrka beaktas. Det ska också beaktas om det finns skäl att anta att

1. innehavaren kommer att motverka att verksamheten med utgivning av elektroniska pengar drivs på ett sätt som är förenligt med kraven i denna lag och andra författningar som reglerar företagets verksamhet,

2. innehavet har samband med eller kan öka risken för

a) penningtvätt enligt 1 kap. 6 § lagen (2017:630) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism, eller

b) brott enligt 2 § 2, 3 § eller 4 § lagen (2002:444) om straff för finansiering av särskilt allvarlig brottslighet i vissa fall, såvitt avser brott enligt lagen (2003:148) om terroristbrott.

b) brott enligt 2 § 2, 3 § eller 4 § lagen (2002:444) om straff för finansiering av särskilt allvarlig brottslighet i vissa fall, såvitt avser brott enligt lagen (2003:148) om *straff för* terroristbrott.

Om företaget har eller kan förväntas komma att få nära förbindelser med någon annan, får tillstånd enligt 1 § ges bara om förbindelserna inte hindrar en effektiv tillsyn av företaget.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2020.

¹ Senaste lydelse 2017:655.

1.6 Förslag till lag om ändring i lagen (2016:1024) om verksamhet med bostadskrediter

Härigenom föreskrivs¹ att 2 kap. 3 § och 6 kap. 14 § lagen (2016:1024) om verksamhet med bostadskrediter ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 kap.

3 §

Vid bedömningen enligt 2 § första stycket 3 av om en innehavare är lämplig ska innehavarens anseende beaktas. Det ska också beaktas om det finns skäl att anta att

1. innehavaren kommer att motverka att företagets verksamhet drivs på ett sätt som är förenligt med kraven i denna lag och andra författningar som reglerar företagets verksamhet, eller

2. innehavet har samband med eller kan öka risken för

a) penningtvätt som avses i 1 kap. 5 § 6 lagen (2009:62) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism, eller

b) brott enligt 2 § 2, 3 § eller 4 § lagen (2002:444) om straff för finansiering av särskilt allvarlig brottslighet i vissa fall, såvitt avser brott enligt 2 § lagen (2003:148) om straff för terroristbrott.

6 kap.

14 §

Finansinspektionen får förelägga en utländsk kreditförmedlare från ett land inom EES som förmedlar bostadskrediter från en filial i Sverige att göra rättelse, om kreditförmedlaren överträder

– 4 kap. 1, 2, 7, 8, 9 eller 10 §,

– föreskrifter som meddelats med stöd av 7 kap. 1 § 5 eller 6, *eller*

– 5 a §, 6 §, 12 a § första stycket, 13 a §, 50 § eller 54 § konsumentkreditlagen (2010:1846).

– föreskrifter som meddelats med stöd av 7 kap. 1 § 5 eller 6,

– 5 a §, 6 §, 12 a § första stycket, 13 a §, 50 § eller 54 § konsumentkreditlagen (2010:1846) *eller*

– *lagen (2017:630) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism eller föreskrifter som meddelats med stöd av lagen.*

Om kreditförmedlaren inte följer förelägget, ska Finansinspektionen underrätta den behöriga myndigheten i kreditförmedlarens hemland.

Om rättelse inte sker, får Finansinspektionen förbjuda kreditförmedlaren att fortsätta förmedla bostadskrediter i Sverige. Innan förbud meddelas ska inspektionen underrätta den behöriga myndigheten i kreditförmedlarens

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849 av den 20 maj 2015 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism, om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG och kommissionens direktiv 2006/70/EG, i den ursprungliga lydelsen.

hemland. Europeiska kommissionen ska omedelbart informeras när ett förbud meddelas.

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2020.

2. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för överträdelser av lagen (2017:630) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism som inträffat före ikraftträdandet.

1.7 Förslag till lag om ändring i lagen (2017:630) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism

Härigenom föreskrivs¹ att 1 kap. 8 § och 3 kap. 8 och 25 §§ lagen (2017:630) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

8 §

I denna lag avses med

1. affärsförbindelse: en affärsmässig förbindelse som när den etableras förväntas ha en viss varaktighet,

2. brevlådebank: ett utländskt institut som är registrerat inom en jurisdiktion inom vilken institutet saknar verklig etablering och ledning och där institutet inte heller ingår i en finansiell grupp som omfattas av tillsyn,

3. EES: Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,

4. kund: den som har trätt eller står i begrepp att träda i avtalsförbindelse med sådan verksamhetsutövare som avses i denna lag,

5. person i politiskt utsatt ställning:

a) fysisk person som har eller har haft en viktig offentlig funktion i en stat, och

b) fysisk person som har eller har haft en funktion i ledningen i en internationell organisation,

6. verklig huvudman: detsamma som i 1 kap. 3–7 §§ lagen (2017:631) om registrering av verkliga huvudmän,

7. koncern, moderföretag och dotterföretag: detsamma som i 1 kap. 4 § årsredovisningslagen (1995:1554), och

7. koncern, moderföretag och dotterföretag: detsamma som i 1 kap. 4 § årsredovisningslagen (1995:1554) eller motsvarande utländska företeelser, och

8. verksamhetsutövare: en fysisk eller juridisk person som utför verksamhet som omfattas av denna lag.

3 kap.

8 §

En verksamhetsutövare ska utreda om kunden har en verklig huvudman. Om kunden är en juridisk person, en trust eller en liknande juridisk konstruktion, ska utredningen omfatta åtgärder för att förstå kundens

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849 av den 20 maj 2015 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism, om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG och kommissionens direktiv 2006/70/EG, i den ursprungliga lydelsen.

ägarförhållanden och kontrollstruktur. Om kunden har en verklig huvudman, ska verksamhetsutövaren vidta åtgärder för att kontrollera den verkliga huvudmannens identitet.

Första stycket gäller inte om kunden är ett aktiebolag vars aktier är upptagna till handel på en reglerad marknad i Sverige eller inom EES eller på en motsvarande marknad utanför EES.

Första stycket gäller inte om kunden är ett aktiebolag vars aktier är upptagna till handel på en reglerad marknad i Sverige eller inom EES eller på en motsvarande marknad utanför EES *eller ett dotterföretag till ett sådant bolag.*

Om kunden är en juridisk person och det efter åtgärder enligt första stycket står klart att den juridiska personen inte har en verklig huvudman, ska den person som är styrelseordförande, verkställande direktör eller motsvarande befattningshavare anses vara verklig huvudman. Detsamma gäller om verksamhetsutövaren har anledning att anta att den person som identifierats enligt första stycket inte är den verkliga huvudmannen.

Tredje stycket gäller inte, om
– kunden är en stat, ett landsting,
en kommun eller motsvarande, och
– kundens riskprofil enligt 2 kap.
3 § bedöms som låg.

25 §

En verksamhetsutövare som tillhandahåller konto som kunden innehar i syfte att förvalta medel som tillhör andra än kunden behöver inte *identifiera och kontrollera identiteten* på den för vars räkning kunden förvaltar medlen, om kunden

En verksamhetsutövare som tillhandahåller konto som kunden innehar i syfte att förvalta medel som tillhör andra än kunden behöver inte *vidta de åtgärder för kundkännedom som avses i 8 § i fråga om* den för vars räkning kunden förvaltar medlen, om kunden

1. är en fysisk eller juridisk person med verksamhet som anges i 1 kap. 2 § första stycket 1–3, 5–8 och 10–15 eller motsvarande verksamhet, auktoriserad eller godkänd revisor och advokat eller biträdande jurist på advokatbyrå med hemvist inom EES,

2. är en fysisk eller juridisk person med verksamhet som anges 1 kap. 2 § första stycket 1–3, 5–8 och 10–15 eller motsvarande verksamhet, auktoriserad eller godkänd revisor och advokat eller biträdande jurist på advokatbyrå med hemvist utanför EES, och

a) tillämpar bestämmelser om kundkännedom och bevarande av handlingar som motsvarar kraven i denna lag, och

b) står under tillsyn över att dessa bestämmelser följs, eller

3. till följd av föreskrift i lag eller annan författning är skyldig att hålla medel som förvaltas för någon annans räkning avskilda från egna tillgångar och medel.

Första stycket får tillämpas endast om den risk som kan förknippas med kunden enligt 2 kap. 3 § bedöms som låg och om verksamhetsutövaren utan dröjsmål på begäran kan få del av uppgift om identiteten hos den för vars räkning kunden förvaltar medlen och den dokumentation som ligger till grund för uppgifterna.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2020.

1.8 Förslag till lag om ändring i lagen (2017:631) om registrering av verkliga huvudmän

Härigenom föreskrivs¹ att 1 kap. 2 § lagen (2017:631) om registrering av verkliga huvudmän ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

2 §²

Lagen är tillämplig på

1. svenska juridiska personer,
2. utländska juridiska personer som driver verksamhet i Sverige, och
3. fysiska personer som har hemvist i Sverige och som förvaltar trustar eller liknande juridiska konstruktioner.

Lagen är inte tillämplig på

1. staten, landsting, kommuner, *och* kommunalförbund *samt* juridiska personer över vilka staten, landsting, kommuner *och* kommunalförbund, var för sig eller tillsammans, har ett direkt eller indirekt rättsligt bestämmande inflytande,
2. aktiebolag, vars aktier är upptagna till handel på en reglerad marknad inom EES eller motsvarande marknad utanför EES,
3. dödsbon, *och*
4. konkursbon.

1. staten, landsting, kommuner *eller* kommunalförbund *eller* juridiska personer över vilka staten, landsting, kommuner *eller* kommunalförbund, var för sig eller tillsammans, har ett direkt eller indirekt rättsligt bestämmande inflytande,
2. aktiebolag vars aktier är upptagna till handel på en reglerad marknad inom EES eller motsvarande marknad utanför EES, *eller dotterföretag till sådana bolag,*
3. dödsbon, *eller*

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2020.

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849 av den 20 maj 2015 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism, om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG och kommissionens direktiv 2006/70/EG, i den ursprungliga lydelsen.

² Senaste lydelse 2018:1349.

2 Bakgrund

Bestämmelser om tillsyn över och ingripanden mot kreditinstitut (banker och kreditmarknadsföretag) vid tillämpning av lagen (2017:630) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism (penningtvättslagen) finns i 13 och 15 kap. lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse. De bestämmelserna genomför delar av Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849 av den 20 maj 2015 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism, om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG och kommissionens direktiv 2006/70/EG (det fjärde penningtvättsdirektivet) i fråga om kreditinstitut.

Ett 35-tal utländska kreditinstitut som hör hemma inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) driver verksamhet från filial i Sverige, inbegripet två av de sex största kreditinstituten i Sverige.

Det fjärde penningtvättsdirektivet innebär att tillsynsmyndigheten i värdlandet ska kunna ingripa mot utländska verksamhetsutövare som driver verksamhet från filial i värdlandet. Finansinspektionens möjligheter att ingripa mot dessa kreditinstitut vid överträdelse av penningtvättslagen är emellertid begränsade (15 kap. 15 § lagen om bank- och finansieringsrörelse).

I promemorian behandlas frågan i vilken utsträckning Finansinspektionen ska kunna ingripa mot dessa institut och vissa andra penningtvätsfrågor.

3 Regelverket om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism

Bestämmelser som syftar till att förhindra att finansiell verksamhet och annan näringsverksamhet utnyttjas för penningtvätt och finansiering av terrorism finns framför allt i penningtvättslagen.

Penningtvättslagen gäller fysiska och juridiska personer (verksamhetsutövare) som driver sådan verksamhet i Sverige i vilken det finns risk för penningtvätt eller finansiering av terrorism (1 kap. 2–5 §§). Den innebär att verksamhetsutövare ska förebygga, upptäcka och förhindra penningtvätt och finansiering av terrorism. Det gäller riskbedömning och rutiner (2 kap.), kundkännedom (3 kap.), övervakning och rapportering (4 kap.) samt intern kontroll och anmälningar om misstänkta överträdelse (6 kap.).

För verksamhetsutövare som inte omfattas av någon särskild rörelselag finns bestämmelser om tillsyn och ingripanden i 7 kap. penningtvättslagen. Dessa verksamhetsutövare står under tillsyn av länsstyrelserna i Stockholms, Västra Götalands och Skåne län (16 § förordningen [2009:92] om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism).

För verksamhetsutövare som omfattas av en särskild rörelselag finns bestämmelser om tillsyn och ingripanden i stället i den regleringen (7 kap. 1 § tredje stycket penningtvättslagen). Dessa verksamhetsutövare står under tillsyn av Finansinspektionen, Spelinspektionen, Revisorsinspektionen, Fastighetsmäklarinspektionen respektive Sveriges advokatsamfund (Advokatsamfundet).

Bestämmelser om tillsyn över och ingripanden mot juridiska personer som driver bank- eller finansieringsrörelse (kreditinstitut) eller verksamhet med bostadskrediter finns i 13 och 15 kap. lagen om bank- och finansieringsrörelse respektive 5 och 6 kap. lagen (2016:1024) om bostadskrediter.

Bestämmelser om registrering av verkliga huvudmän finns i lagen (2017:631) om registrering av verkliga huvudmän (registerlagen). Som huvudregel ska alla juridiska personer som driver verksamhet i Sverige anmäla sina verkliga huvudmän för registrering till Bolagsverket (2 kap. 3 § registerlagen). Med verklig huvudman avses i huvudsak en fysisk person som, ensam eller tillsammans med någon annan, direkt eller indirekt, har den yttersta kontrollen över en juridisk person (1 kap. 3 och 4 §§ registerlagen).

4 Ingripande mot utländska kreditinstitut

4.1 Gällande rätt

Penningtvättslagen gäller också för utländska juridiska personer som driver verksamhet från filial i Sverige (1 kap. 2 och 3 §§ penningtvättslagen).

Det innebär att bestämmelserna om tillsyn över och ingripanden mot verksamhetsutövare som inte omfattas av någon särskild rörelsereglering i penningtvättslagen (7 kap.) också gäller för utländska juridiska personer som driver verksamhet från filial i Sverige.

För svenska kreditinstitut och utländska kreditinstitut som driver verksamhet från filial i Sverige gäller bestämmelserna om tillsyn och ingripanden i lagen om bank- och finansieringsrörelse (13 och 15 kap.) i stället för penningtvättslagen (se avsnitt 3). Bestämmelserna genomför i huvudsak Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG (kapitaltäckningsdirektivet).

Finansinspektionen utövar tillsyn över alla kreditinstitut som driver verksamhet i Sverige (1 kap. 2 § och 13 kap. lagen om bank- och finansieringsrörelse). Finansinspektionen kan ingripa mot svenska kreditinstitut genom t.ex. föreläggande om rättelse, sanktionsavgifter eller återkallelse av tillstånd att driva bank- eller finansieringsrörelse. Motsvarande gäller för utländska kreditinstitut som hör hemma utanför EES och som driver verksamhet från filial i Sverige. I fråga om svenska kreditinstitut kan Finansinspektionen dessutom i vissa fall ingripa mot styrelseledamöter

eller verkställande direktör (15 kap. lagen om bank- och finansieringsrörelse).

I fråga om utländska kreditinstitut som hör hemma inom EES och som driver verksamhet i Sverige (genom att inrätta filial eller utan att inrätta filial i Sverige) ska Finansinspektionen i stället underrätta den behöriga myndigheten i hemlandet, dvs. den myndighet som utövar tillsyn över institutet, om att det inte driver sin verksamhet i enlighet med lagen om bank- och finansieringsrörelse eller andra författningar som reglerar verksamheten, inbegripet penningtvättslagen (1 kap. 5 § 4 samt 15 kap. 15 § första stycket). I brådskande fall får inspektionen, i avvaktan på att den behöriga myndigheten i hemlandet vidtar åtgärder, emellertid ingripa mot institutet i syfte att värna den finansiella stabiliteten i Sverige (15 kap. 15 § andra stycket).

Det innebär sammanfattningsvis att Finansinspektionen har begränsade möjligheter att ingripa mot utländska kreditinstitut som hör hemma inom EES och som driver verksamhet från filial i Sverige vid överträdelser av penningtvättslagen.

I fråga om utländska kreditförmedlare som hör hemma inom EES och som driver verksamhet från filial i Sverige ("utländska kreditförmedlare från ett land inom EES") kan Finansinspektionen över huvud taget inte ingripa enligt bestämmelserna om ingripande i 6 kap. lagen om verksamhet med bostadskrediter vid överträdelser av penningtvättslagen.

Det som gäller för utländska kreditinstitut och utländska kreditförmedlare som hör hemma inom EES avviker från det som gäller för andra utländska företag på finansmarknadsområdet. I vissa rörelseregleringar görs ingen skillnad mellan svenska och utländska företag i fråga om ingripanden, se lagen (1996:1006) om valutaväxling och annan finansiell verksamhet, lagen (2004:299) om inlåningsverksamhet och lagen (2014:275) om viss verksamhet med konsumentkrediter. Enligt andra rörelseregleringar gäller i stället att Finansinspektionen kan ingripa mot utländska företag genom att begränsa den svenska verksamheten, se 3 kap. 6 § lagen (1998:293) om utländska försäkringsgivares och tjänstepensionsinstituts verksamhet i Sverige, 12 kap. 15 och 17 §§ lagen (2004:46) om värdepappersfonder, 25 kap. 12 § lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden 8 kap. 21 § lagen (2010:751) om betaltjänster, 5 kap. 21 § lagen (2011:755) om elektroniska pengar, 14 kap. 19 § lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder och 9 kap. 28 och 29 §§ (2018:1219) om försäkringsdistribution.

4.2 Finansinspektionen ska kunna ingripa mot utländska kreditinstitut

Promemorians förslag: Om ett utländskt kreditinstitut som hör hemma inom EES och som driver verksamhet från filial i Sverige inte driver sin verksamhet i enlighet med bestämmelserna i penningtvättslagen, ska Finansinspektionen få förelägga institutet att göra rättelse.

Om institutet inte följer föreläggandet, ska inspektionen underrätta den behöriga myndigheten hemlandet. Om rättelse inte sker, ska inspektionen få förbjuda institutet att påbörja nya transaktioner i Sverige.

Innan förbud meddelas ska inspektionen underrätta den behöriga myndigheten i hemlandet.

Motsvarande ska gälla utländska kreditförmedlare från ett land inom EES.

Skälen för promemorians förslag: I förhållande till den svenska ekonomin har Sverige en stor, koncentrerad och växande banksektor. Det gäller även i ett internationellt perspektiv. Ett 150-tal kreditinstitut driver verksamhet i Sverige. Av dessa är ett 35-tal utländska kreditinstitut som hör hemma inom EES och som driver verksamhet från filial i Sverige, inbegripet två av de sex största kreditinstituten i Sverige. Marknadsandelarna för de sex största kreditinstituten motsvarar ca 75 procent av inlåningsmarknaden i Sverige.

Det fjärde penningtvättsdirektivet innebär att tillsynsmyndigheten i värdlandet ska kunna ingripa mot utländska verksamhetsutövare som driver verksamhet från filial i värdlandet. Finansinspektionen har emellertid begränsade möjligheter att ingripa mot utländska kreditinstitut som hör hemma inom EES och som driver verksamhet från filial i Sverige vid överträdelse av penningtvättslagen. Det beror på att bestämmelserna i lagen om bank- och finansieringsrörelse om tillsyn över och ingripanden mot kreditinstitut (13 och 15 kap.) i huvudsak genomför kapitaltäckningsdirektivet. Det direktivet innebär att det som huvudregel är den behöriga myndigheten i hemlandet som ska ingripa mot överträdelse av det unionsrättsliga regelverket om kapitaltäckning i värdlandet. I svensk rätt gäller den ordningen vid överträdelse av alla författningar som reglerar verksamheten, t.ex. penningtvättslagen.

Tillsynen över att svenska och utländska kreditinstitut fullgör sina skyldigheter enligt penningtvättslagen bygger i stor utsträckning på kvalitativa bedömningar av sektorsspecifika metoder för att förebygga, upptäcka och förhindra penningtvätt och finansiering av terrorism. Penningtvätt och finansiering av terrorism har samhällsskadliga verkningar. Det är därför viktigt att Finansinspektionen har tillräckliga verktyg för att ingripa mot svenska och utländska kreditinstitut som inte fullgör sina skyldigheter enligt penningtvättslagen på ett kraftfullt sätt. De ingripanden som kan aktualiseras mot svenska kreditinstitut – t.ex. föreläggande om rättelse, sanktionsavgifter och återkallelse av tillstånd att driva bank- eller finansieringsrörelse – kan på ett effektivt sätt antas förebygga och beivra oönskade beteenden. Den omständigheten att tillsynen över att svenska och utländska kreditinstitut fullgör sina skyldigheter bygger på kvalitativa bedömningar av sektorsspecifika metoder för förebygga, upptäcka och förhindra penningtvätt och finansiering av terrorism innebär dessutom att ett ingripande mot ett visst kreditinstitut kan tjäna som vägledning för alla andra företag i finanssektorn.

Penningtvätt och finansiering av terrorism är i stor utsträckning internationella företeelser. Risken för penningtvätt och finansiering av terrorism skiljer sig emellertid åt mellan olika länder och finansiella system. Det är därför viktigt att Finansinspektionen kan ingripa också mot gränsöverskridande verksamhet som drivs i Sverige. Av dessa skäl bör Finansinspektionen få ingripa mot utländska kreditinstitut som hör hemma inom EES och som driver verksamhet från filial i Sverige.

I fråga om utländska kreditinstitut som hör hemma inom EES och som driver verksamhet från filial i Sverige är det den behöriga myndigheten i hemlandet som beslutar om tillstånd att driva verksamhet. Av det skälet framstår det som en rimlig ordning att det i första hand är den myndigheten som ska ingripa mot institutet vid överträdelse av penningtvättslagen. Först om den behöriga myndigheten i hemlandet av olika skäl inte ingriper mot institutet, bör Finansinspektionen få ingripa mot institutet.

För utländska värdepappersföretag som hör hemma inom EES och som driver verksamhet från filial i Sverige gäller att Finansinspektionen vid överträdelse av penningtvättslagen kan förelägga en utländsk juridisk person som driver verksamhet från filial i Sverige att göra rättelse. Om föreläggandet inte följs, ska den behöriga myndigheten i hemlandet underrättas. Om rättelse inte sker, får Finansinspektionen förbjuda den utländska juridiska personen att påbörja nya transaktioner i Sverige. Innan förbud meddelas ska inspektionen underrätta den behöriga myndigheten i hemlandet (25 kap. 12 § lagen om värdepappersmarknaden).

Kreditinstitut har inte sällan tillstånd att driva värdepappersrörelse och förslaget bör därför utformas efter förebild av det som gäller för utländska värdepappersbolag som hör hemma inom EES och som driver verksamhet från filial i Sverige. Det innebär att en fråga om ingripande mot ett utländskt kreditinstitut som hör hemma inom EES och som driver verksamhet från filial i Sverige bör hanteras på följande sätt. Finansinspektionen bör få förelägga institutet att göra rättelse. Om institutet inte följer föreläggandet, ska inspektionen underrätta den behöriga myndigheten i hemlandet om överträdelsen. Om rättelse inte sker, bör inspektionen få ingripa.

Inspektionens ingripande bör ta sikte på att begränsa institutets möjligheter att fortsätta att driva verksamhet i Sverige. Ingripande bör därför ske genom att institutet förbjuds att påbörja nya transaktioner i landet. Motsvarande bör gälla utländska kreditförmedlare från ett land inom EES.

5 Kundkännedom och registrering av verkliga huvudmän

5.1 Gällande rätt

I penningtvättslagen finns bestämmelser om kundkännedom (3 kap.). De innebär att en verksamhetsutövare inte får etablera eller upprätthålla affärsförbindelser eller utföra enstaka transaktioner vid otillräcklig kundkännedom (1 §) eller misstanke om penningtvätt eller finansiering av terrorism (2 §). En verksamhetsutövare ska vidta åtgärder för kundkännedom vid etableringen av affärsförbindelser eller – om verksamhetsutövaren inte har en affärsförbindelse med kunden – vid enstaka transaktioner (4 §). Som huvudregel gäller att en verksamhetsutövare ska identifiera kunden och kontrollera kundens identitet (7 §). En verksamhetsutövare ska dessutom utreda om kunden har en verklig huvudman. Om kunden är en juridisk person, ska utredningen omfatta åtgärder för att

förstå kundens ägarförhållanden och kontrollstruktur. Om kunden har en verklig huvudman, ska verksamhetsutövaren vidta åtgärder för att kontrollera den verkliga huvudmannens identitet. I vissa fall ska en s.k. alternativt verklig huvudman utses (8 §).

Kontroll av kundens och den verkliga huvudmannens identitet ska göras innan en affärsförbindelse etableras eller innan enstaka transaktioner utförs (9 §). En verksamhetsutövare ska dessutom bedöma om kunden är en person i politiskt utsatt ställning – dvs. en person som har eller har haft en viktig offentlig funktion i en stat eller en funktion i ledningen för en internationell organisation – och kontrollera om kunden är etablerad i ett s.k. högriskredjeland (10 och 11 §§).

Åtgärderna i 7–11 §§ ska utföras i den omfattning det behövs med hänsyn till kundens riskprofil och övriga omständigheter (14 §). Vid låg risk finns möjlighet att vidta förenklade åtgärder (15 §) och vid hög risk en skyldighet att vidta skärpta åtgärder (16 §). I fråga om personer i politiskt utsatt ställning ska – utöver åtgärderna i 7–11 §§ – vissa särskilda åtgärder vidtas (19 §). Vad gäller gemensamma konton som verksamhetsutövare tillhandahåller finns det möjlighet att vidta förenklade åtgärder i förhållande till kravet på att identifiera och kontrollera kundens verkliga huvudman (25 §).

I registerlagen finns bestämmelser om registrering av verkliga huvudmän. Med verklig huvudman avses en fysisk person som, ensam eller tillsammans med någon annan, ytterst äger eller kontrollerar en juridisk person, eller en fysisk person till vars förmån någon annan handlar (1 kap. 3 § registerlagen). Den allmänna definitionen kompletteras av presumptionsregler (1 kap. 4–7 §§ registerlagen). Förekomsten av flera presumptionsregler som tillämpas av samma juridiska person innebär att det kan förekomma att flera personer kan antas vara verkliga huvudmän i samma juridiska person vid tillämpning av olika presumptionsregler. Vem som i en sådan situation är den juridiska personens verkliga huvudman får avgöras genom en tillämpning av den allmänna definitionen. En bedömning av vem av flera möjliga huvudmän som kan anses utöva det största inflytandet över den juridiska personen får då göras. Om det inte är möjligt att särskilja en verklig huvudman efter en sådan bedömning, ska två eller flera personer anses vara verkliga huvudmän (se prop. 2016/17:173 s. 455).

En fysisk person ska som utgångspunkt antas utöva den yttersta kontrollen över en juridisk person om han eller hon på grund av innehav av aktier, andra andelar eller medlemskap kontrollerar 25 procent av det totala antalet röster i den juridiska personen, har rätt att utse eller avsätta mer än hälften av den juridiska personens styrelseledamöter eller motsvarande befattningshavare, eller på grund av avtal med ägare, medlem eller den juridiska personen, föreskrift i bolagsordning, bolagsavtal och därmed jämförbara handlingar kan utöva motsvarande kontroll (1 kap. 4 § första stycket registerlagen).

Kravet på att identifiera kundens verkliga huvudman ligger, liksom kravet på att identifiera kunden, till grund för verksamhetsutövarens riskklassificering av kunden samt till att klarlägga om den verkliga huvudmannen är en person i politiskt utsatt ställning eller av andra anledningar kan bedömas vara en person som innebär hög risk för penningtvätt eller finansiering av terrorism. Det skapar genomlysning kring ägandet i och kontrollen av juridiska personer och andra juridiska konstruktioner för att

försvåra och förhindra att de används som verktyg i brottsliga upplägg (se prop. 2016/17:173 s. 241).

5.2 Verkliga huvudmän för dotterföretag till börsbolag

Promemorians förslag: Kravet på att utreda en kunds verkliga huvudman ska inte gälla, om kunden är ett dotterföretag till ett aktiebolag vars aktier är upptagna till handel på en reglerad marknad i Sverige eller inom EES eller på en motsvarande marknad utanför EES. Sådana dotterföretag ska inte heller anmäla sin egen verkliga huvudman för registrering till Bolagsverket.

Det ska uttryckligen anges i lag att koncerndefinitionen omfattar även utländska företagsgrupper.

Skälen för promemorians förslag: Från kravet på att utreda en kunds verkliga huvudman görs undantag i fråga om kunder som är aktiebolag vars aktier är upptagna till handel på en reglerad marknad i Sverige eller inom EES eller på en motsvarande marknad utanför EES, dvs. börsbolag (3 kap. 8 § andra stycket penningtvättslagen). Ett börsbolag ska inte heller anmäla sin egen verkliga huvudman för registrering till Bolagsverket (1 kap. 2 § registerlagen). Bestämmelserna genomför artikel 3.6 a i i det fjärde penningtvättsdirektivet, som innebär att ”bolag noterade på en reglerad marknad som omfattas av informationsskyldighet enligt unionsrätten eller omfattas av motsvarande internationella normer som säkerställer tillräcklig öppenhet beträffande information om ägande” undantas från definitionen av verklig huvudman.

Den avvikande regleringen i fråga om börsbolag gäller emellertid inte ett dotterföretag till ett börsbolag, trots att en fysisk person som antas utöva den yttersta kontrollen över en juridisk person, som i sin tur utövar kontroll över en annan juridisk person, antas utöva den yttersta kontrollen även över den senare juridiska personen (1 kap. 4 § andra stycket registerlagen).

Med koncern, moderföretag och dotterföretag i penningtvättslagen (1 kap. 8 §) avses detsamma som i 1 kap. 4 § årsredovisningslagen (1995:1554). Bestämmelsen i penningtvättslagen genomför artikel 3.15 i det fjärde penningtvättsdirektivet, som innebär att med koncern avses en grupp av företag som består av ett moderföretag, dess dotterföretag och enheter i vilka moderföretaget eller dess dotterföretag har ägarintressen samt företag som står till varandra i ett sådant förhållande som avses i artikel 22 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU av den 26 juni 2013 om årsbokslut, koncernredovisning och rapporter i vissa typer av företag, om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG och om upphävande av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG.

Av årsredovisningslagen (1 kap. 4 §) följer att ett företag ska anses vara moderföretag och en juridisk person ett dotterföretag, om företaget innehar eller på annat sätt förfogar över mer än hälften av rösterna för samtliga andelar i den juridiska personen, har rätt att utse eller avsätta mer än

hälften av ledamöterna i den juridiska personens styrelse eller motsvarande ledningsorgan eller har rätt att ensamt utöva bestämmande inflytande grund av avtal med den juridiska personen eller på grund av föreskrift i dess bolagsordning, bolagsavtal eller därmed jämförbara stadgar. Motsvarande kontroll som grundas på gemensamt ägande eller gemensam kontroll omfattas också av definitionen.

Koncerndefinitionen är i sig ett uttryck för att moderföretaget kontrollerar dotterföretaget i den mening som avses i 1 kap. 3 och 4 §§ registerlagen (se prop. 2016/17:173 s. 454). Det innebär att dotterföretagets verkliga huvudman motsvarar den person som skulle ha ansetts som börsbolagets verkliga huvudman, om börsbolaget inte hade undantagits från regleringen av verkliga huvudmän.

Kravet på att utreda en kunds verkliga huvudman bör därför inte gälla, om kunden är ett dotterföretag till ett börsbolag. Ett sådant dotterföretag bör inte heller anmäla sin egen verkliga huvudman för registrering till Bolagsverket.

Motsvarande synsätt har legat till grund för att från registerlagens tillämpningsområde undanta privaträttsliga juridiska personer över vilka offentligrättsliga juridiska personer har bestämmande inflytande (se 1 kap. 2 § andra stycket 1 och prop. 2016/17:173 s. 450).

Förslaget står i överensstämmelse med artikel 3.6 a i i det fjärde penningtvättsdirektivet. Den artikeln bygger på rekommendation 10 från den mellanstatliga organisationen Financial Action Task Force (Fatf). I tolkningsnoten till rekommendationen anges att det inte är nödvändigt att utreda en kunds verkliga huvudman, om kunden är ett majoritetsägt dotterföretag till ett börsbolag med krav på öppenhet i fråga om ägande.

Förslaget bör omfatta kunder som är svenska eller utländska juridiska personer. Koncerndefinitionen omfattar emellertid svenska moderföretag (se prop. 1998/99:130 s. 459). Koncerndefinitionen bör därför också omfatta motsvarande utländska företagsgrupper. Det får anses vara ett förtydligande av vad som redan gäller och innebär inte någon ändring i sak.

5.3 Alternativa verkliga huvudmän

Promemorians förslag: Kravet på att utse en alternativ verklig huvudman ska inte gälla om

- kunden är en stat, ett landsting, en kommun eller motsvarande, och
- kundens riskprofil bedöms som låg.

Skälen för promemorians förslag: Om det står klart att en kund som är en juridisk person inte har en verklig huvudman, ska i stället den som är styrelseordförande, verkställande direktör eller motsvarande befattningshavare (alternativ verklig huvudman) anses vara verklig huvudman (3 kap. 8 § tredje stycket penningtvättslagen). Bestämmelsen genomför artikel 3.6 a ii i det fjärde penningtvättsdirektivet. Det svenska kravet på att utse en alternativ huvudman – som omfattar privaträttsliga och offentligrättsliga juridiska personer – går emellertid utöver direktivet, som innebär att en alternativ verklig huvudman ska utses för privaträttsliga juridiska personer ("företagsenheter").

Kravet på att utse alternativa verkliga huvudmän är ett uttryck för att en juridisk person som är organiserad på ett sådant sätt att en verklig huvudman som avses i 1 kap. 3 och 4 §§ registerlagen saknas i stället får anses ”kontrolleras” av den alternativa verkliga huvudmannen (se prop. 2016/17:173 s. 243).

Samtidigt framstår det i grunden som ett främmande synsätt att en fysisk person kan kontrollera en offentligrättslig juridisk person. Såvitt avser svenska offentligrättsliga juridiska personer kommer det till uttryck i 1 kap. 2 § andra stycket 1 registerlagen.

En alternativ verklig huvudman i en offentligrättslig juridisk person är inte sällan en person i politiskt utsatt ställning. Det innebär att det svenska kravet på att utse en alternativ huvudman för kunder som är offentligrättsliga juridiska personer kan medföra att verksamhetsutövaren behöver vidta särskilda åtgärder för kundkännedom (3 kap. 19 § penningtvättslagen).

Samtidigt kan den omständigheten att kunden är en offentligrättslig juridisk person tyda på att risken för penningtvätt och finansiering av terrorism är låg (2 kap. 4 § penningtvättslagen), vilket i sin tur motiverar förenklade åtgärder för kundkännedom. Det innebär sammanfattningsvis att särskilda åtgärder för kundkännedom kan aktualiseras, trots att kundens riskprofil är låg. Det står inte i överensstämmelse med det riskbaserade synsättet som präglar penningtvättslagen.

Kravet på att utse en alternativ verklig huvudman för offentligrättsliga juridiska personer leder i dessa fall inte till en bättre öppenhet kring ägandet och kontrollen av kunden eller till en bättre riskhantering utan medför i stället en administrativ börda för verksamhetsutövarna. Kravet på att utse alternativa verkliga huvudmän bör därför inte gälla, om kunden är en stat, ett landsting, en kommun eller motsvarande och kundens riskprofil bedöms som låg.

5.4 Gemensamma konton

Promemorians förslag: Det ska uttryckligen anges i lag att förenklade åtgärder för kundkännedom för gemensamma konton bara ska vidtas i förhållande till kundens verkliga huvudman.

Skälen för promemorians förslag: En verksamhetsutövare som tillhandahåller ett konto som kunden innehar i syfte att förvalta medel som tillhör andra än kunden (gemensamma konton, inbegripet klientmedelskonton) behöver inte identifiera och kontrollera identiteten på den för vars räkning kunden förvaltar medlen (”kundens kund”), om kunden uppfyller vissa krav (3 kap. 25 § penningtvättslagen).

Bestämmelsen – som saknar motsvarighet i det fjärde penningtvättsdirektivet – vilar på förutsättningen att kundens kund, dvs. den för vars räkning medel förvaras på konton, är att betrakta som verklig huvudman för innehavaren för kontot (se prop. 2016/17:173 s. 279 f.). Det innebär i princip att verksamhetsutövare som tillhandahåller gemensamma konton ska identifiera och kontrollera identiteten på varje ny person vars medel överförs till kontot.

Varje person som får sina medel överförda till ett gemensamt konto är emellertid inte att betrakta som verklig huvudman i förhållande till den

som innehar kontot. Vid genomförande av betalningstransaktioner kan t.ex. en aktör, som erbjuder tjänster för att genomföra sådana transaktioner, ta emot medel för en betalares räkning. Sådana medel kan denne vara skyldig att hålla avskilda från sina egna medel (3 kap. 7 § lagen om betaltjänster). Det kan ske genom att betalarens medel förvaltas på ett gemensamt konto, som innehas av den som genomför transaktionen.

Betalaren, dvs. den vars medel förvaltas på kontot, är i en sådan situation inte att anse som verklig huvudman för innehavaren av kontot, dvs. den som har att genomföra transaktionen. Detta eftersom betalaren varken kan anses ytterst äga eller kontrollera innehavaren av kontot eller vara den till vars förmån innehavaren handlar i den mening som avses i 1 kap. 3 och 4 §§ registerlagen.

Sammanfattningsvis finns det risk för att den nu aktuella bestämmelsen i penningtvättslagen (3 kap. 25 §) kan anses ge uttryck för ett krav på att verksamhetsutövaren ska kontrollera och identifiera kundens kunder, oavsett om kundens kund är kundens verkliga huvudman. En sådan ordning minskar utrymmet för privatpersoner och företag att genomföra betalningstransaktioner och kan inte vara avsedd. Det bör därför uttryckligen anges i lag att förenklade åtgärder för kundkännedom för gemensamma konton bara ska vidtas i förhållande till kundens verkliga huvudman.

6 Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

Promemorians förslag: Lagändringarna ska träda i kraft den 1 januari 2020.

Äldre bestämmelser ska fortfarande gälla för överträdelser av penningtvättslagen som inträffat före ikraftträdandet.

Skälen för promemorians förslag: Lagändringarna bör träda i kraft så snart som möjligt, vilket bedöms vara den 1 januari 2020.

I avsnitt 4 föreslås att Finansinspektionen ska kunna ingripa mot utländska kreditinstitut och kreditförmedlare som hör hemma inom EES och som driver verksamhet från filial i Sverige vid överträdelser av penningtvättslagen. Förslaget bör gälla överträdelser som har inträffat efter ikraftträdandet.

7 Konsekvensanalys

Offentligfinansiella och samhällsekonomiska effekter

Förslagen har inga offentligfinansiella effekter.

När det gäller de samhällsekonomiska effekterna av penningtvättslagen och registerlagen kan följande framhållas. Förslaget om ingripande mot vissa utländska företag vid överträdelser av penningtvättslagen ökar

tillsynsstrukturens funktionssätt då den kommer att bli mer effektiv. Mer effektivitet i tillsynen kommer att leda till att det kommer att bli svårare att bedriva verksamheter som underlättar penningtvätt och finansiering av terrorism.

Penningtvätt är en länk i en brottskedja. Genom insatser som syftar till att försvåra penningtvätt eller till att bättre upptäcka och lagföra penningtvätt kan den förväntade lönsamheten begränsas i hela kedjan och därigenom, förhoppningsvis, minska brottsligheten. Detta gäller också i fråga om finansiering av terrorism även om motiv och tillvägagångssätt i vissa avseenden är annorlunda.

Minskad brottslighet genom en effektivare bekämpning av illegal penninghantering och finansiering av terrorism skapar samhällliga välfärdsvinster i form av ökad trygghet och en ökad tilltro till det offentliga och till samhället i stort. Effektiv bekämpning av organiserad ekonomisk brottslighet kan också ha en allmänpreventiv effekt och höja den allmänna skattemorale.

Sverige är ett land som är beroende av en nära ekonomisk och finansiell sammankoppling med andra länder, och som konkurrerar med hög kunskap, hög produktivitet och hög integritet. Ett större förtroende för att Sverige är ett land där aktörerna tvingas analysera sina egna risker och agerar därefter är till samhällsekonomin och de individuella aktörernas fördel.

Effekter för företag

Förslaget om ingripande mot vissa utländska företag vid överträdelse av penningtvättslagen träffar ett 35-tal utländska verksamhetsutövare (kreditinstitut).

I övrigt medför förslagen minskad administrativ börda för ett okänt antal svenska företag inom olika sektorer och av varierande storlek.

Effekter för myndigheter och domstolar

Finansinspektionen är tillsynsmyndighet på finansmarknadsområdet. Förslaget om ingripande mot vissa utländska företag vid överträdelse av penningtvättslagen innebär att inspektionen får ytterligare befogenheter i sin tillsyn. De eventuella merkostnader som detta medför för inspektionen ska hanteras inom befintliga budgetramar.

Beslut som fattas med stöd av de nya befogenheterna får överklagas till allmän förvaltningsdomstol (17 kap. 1 § tredje stycket lagen [2004:297] om bank- och finansieringsrörelse samt 8 kap. 1 § första stycket lag [2016:1024] om verksamhet med bostadskrediter). Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten. Enligt nu gällande förhållanden är det Förvaltningsrätten i Stockholm och Kammarrätten i Stockholm som kommer att pröva de överklagade besluten (se 14 § lag [1971:289] om allmänna förvaltningsdomstolar). Förslaget innebär visserligen att fler överklagbara beslut kan fattas, men det rör sig om förhållandevis få aktörer som dessa beslut kan avse. Regeringen bedömer därför att förslaget kommer medföra att endast enstaka fler mål kommer att anhängiggöras vid dessa domstolar. De merkostnader som förslaget medför ska hanteras inom befintliga budgetramar.

I övrigt bedöms förslagen inte medföra några merkostnader för myndigheter och domstolar.

Speciella informationsinsatser

Förslagen medför inget behov av speciella informationsinsatser.

Förenlighet med unionsrätten

Förslagen står i överensstämmelse med det fjärde penningtvättsdirektivet och kapitaltäckningsdirektivet.

8 Författningskommentar

8.1 Förslaget till lag om ändring i lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse

3 kap. Tillstånd för svenska företag

Förutsättningar för tillstånd

2 § Ett svenskt företag ska ges tillstånd att driva bankrörelse eller finansieringsrörelse, om

1. bolagsordningen, stadgarna eller reglementet stämmer överens med denna lag och andra författningar och i övrigt innehåller de särskilda bestämmelser som behövs med hänsyn till omfattningen och arten av den planerade verksamheten,

2. det finns skäl att anta att den planerade rörelsen kommer att drivas enligt bestämmelserna i denna lag och andra författningar som reglerar företagets verksamhet,

3. den som har eller kan förväntas komma att få ett kvalificerat innehav i företaget bedöms lämplig att utöva ett väsentligt inflytande över ledningen av ett kreditinstitut,

4. den som ska ingå i styrelsen för företaget eller vara verkställande direktör i det, eller vara ersättare för någon av dem, har tillräcklig insikt och erfarenhet för att delta i ledningen av ett kreditinstitut och även i övrigt är lämplig för en sådan uppgift, och

5. styrelsen i sin helhet har tillräckliga kunskaper och erfarenheter för att leda företaget.

Vid bedömningen enligt första stycket 3 av om en innehavare är lämplig ska dennes anseende och kapitalstyrka beaktas. Det ska också beaktas om det finns skäl att anta att

1. innehavaren kommer att motverka att kreditinstitutets verksamhet drivs på ett sätt som är förenligt med kraven i denna lag och andra författningar som reglerar företagets verksamhet, eller

2. innehavet har samband med eller kan öka risken för

a) penningtvätt enligt 1 kap. 6 § lagen (2017:630) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism, eller

b) brott enligt 2 § 2, 3 § eller 4 § lagen (2002:444) om straff för finansiering av särskilt allvarlig brottslighet i vissa fall, såvitt avser brott enligt 2 § lagen (2003:148) om straff för terroristbrott.

Om den som kommer att ha ett kvalificerat innehav i företaget är ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag, ska det vid bedömningen av innehavarens anseende särskilt beaktas om dess ledning uppfyller de krav som

ställs på ledningen i ett sådant företag enligt 3 kap. 5 § lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag respektive 5 kap. 16 § lagen (2006:531) om särskild tillsyn över finansiella konglomerat.

Om företaget har eller kan förväntas komma att få nära förbindelser med någon annan, får tillstånd ges bara om förbindelserna inte hindrar en effektiv tillsyn av företaget.

Paragrafen innehåller bestämmelser om under vilka förutsättningar som ett svenskt företag ska ges tillstånd att driva bank- eller finansieringsrörelse.

Ändringen i *andra stycket 2 a)* föranleds av att det har införts en ny penningtvättslag.

15 kap. Ingripanden

Ingripande mot utländska kreditinstitut och andra företag

15 a § 1 stället för det som föreskrivs i 15 § gäller följande om en i Sverige inrättad filial till ett utländskt kreditinstitut enligt 4 kap. 1 § eller ett utländskt företag enligt 4 kap. 3 § inte driver sin verksamhet i enlighet med bestämmelserna i lagen (2017:630) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism eller föreskrifter som meddelats med stöd av den lagen.

Finansinspektionen får förelägga kreditinstitutet att göra rättelse. Om institutet inte följer föreläggandet, ska inspektionen underrätta den behöriga myndigheten i institutets hemland.

Om rättelse inte sker, får inspektionen förbjuda institutet att påbörja nya transaktioner i Sverige. Innan ett förbud meddelas ska inspektionen underrätta den behöriga myndigheten i institutets hemland.

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om ingripanden mot utländska kreditinstitut som hör hemma inom EES och som driver verksamhet från en filial i Sverige vid överträdelse av penningtvättslagen. Övervägandena finns i avsnitt 4.

Enligt *första stycket* gäller bestämmelsen i stället för det som föreskrivs i 15 §.

Enligt *andra stycket* ska Finansinspektionen förelägga kreditinstitutet om rättelse. Om rättelse inte sker, ska inspektionen underrätta den behöriga myndigheten i institutets hemland, dvs. den utländska myndighet som utövar tillsyn över institutet. Det innebär att den utländska tillsynsmyndigheten kan ingripa mot institutet.

Om rättelse därefter inte sker – dvs. om överträdelsen fortsätter, t.ex. på grund av att den utländska tillsynsmyndigheten har förhållit sig passiv till underrättelsen eller förklarat att den inte kan ingripa mot överträdelsen eller om den utländska tillsynsmyndighetens ingripande har visat sig vara otillräckligt – får inspektionen enligt *tredje stycket* förbjuda institutet att påbörja nya transaktioner i Sverige. Det innebär i princip att institutet inte kan fortsätta att driva sin verksamhet i landet. Innan ett förbud meddelas, ska inspektionen underrätta den utländska myndigheten.

Ett beslut av Finansinspektionen i enlighet med *tredje stycket* får överklagas till allmän förvaltningsdomstol (17 kap. 1 § tredje stycket). Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten (fjärde stycket i samma paragraf).

Paragrafen är utformad efter förebild av 25 kap. 12 § lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2020.

2. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för överträdelser av lagen (2017:630) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism som inträffat före ikraftträdandet.

Av *punkten 2* följer att Finansinspektionens möjlighet att ingripa mot utländska företag gäller för överträdelser av penningtvättslagen som har inträffat efter ikraftträdandet.

8.2 Förslaget till lag om ändring i aktiebolagslagen (2005:551)

29 kap. Skadestånd

Revisors, lekmannarevisors och särskild granskares skadeståndsansvar

2 § En revisor, lekmannarevisor eller särskild granskare är ersättningsskyldig enligt de grunder som anges i 1 §. Han eller hon ska även ersätta skada som uppsåtligen eller av oaktsamhet vållas av hans eller hennes medhjälpare. I de fall som avses i 9 kap. 44 § och 46 § andra stycket samt 10 kap. 18 § andra stycket denna lag samt 4 kap. 3 och 6 §§ lagen (2017:630) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism svarar dock revisorn, lekmannarevisorn eller den särskilda granskaren endast för skada på grund av oriktiga uppgifter som han eller hon eller en medhjälpare har haft skälig anledning att anta var oriktiga.

Om ett registrerat revisionsbolag är revisor eller särskild granskare, är det detta bolag och den som är huvudansvarig för revisionen eller granskningen som är ersättningsskyldiga

Paragrafen innehåller bestämmelser om skadeståndsskyldighet för revisor, lekmannarevisor eller särskild granskare.

Ändringen i *första stycket* föranleds av att det har införts en ny penningtvättslag.

8.3 Förslaget till lag om ändring i lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden

3 kap. Tillstånd för svenska företag

Värdepappersbolag

Förutsättningar för tillstånd

2 § Vid bedömningen enligt 1 § första stycket 4 av om en innehavare är lämplig ska dennes anseende och kapitalstyrka beaktas. Det ska också beaktas om det finns skäl att anta att

1. innehavaren kommer att motverka att värdepappersbolagets verksamhet drivs på ett sätt som är förenligt med kraven i denna lag och andra författningar som reglerar företagets verksamhet, eller

2. innehavet har samband med eller kan öka risken för

a) penningtvätt enligt 1 kap. 6 § lagen (2017:630) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism, eller

b) brott enligt 2 § 2, 3 § eller 4 § lagen (2002:444) om straff för finansiering av särskilt allvarlig brottslighet i vissa fall, såvitt avser brott enligt 2 § lagen (2003:148) om straff för terroristbrott.

Om den som kommer att ha ett kvalificerat innehav i bolaget är ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag ska det vid bedömningen av innehavarens anseende särskilt beaktas om dess ledning uppfyller de krav som ställs på ledningen i ett sådant företag enligt 3 kap. 5 § lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag respektive 5 kap. 16 § lagen (2006:531) om särskild tillsyn över finansiella konglomerat.

Om bolaget har eller kan förväntas komma att få nära förbindelser med någon annan, får tillstånd ges bara om förbindelserna inte hindrar en effektiv tillsyn av värdepappersbolaget.

Paragrafen innehåller bestämmelser om vilka omständigheter som ska beaktas vid bedömningen av lämpligheten hos den som har eller kan förväntas komma att få ett kvalificerat innehav i ett värdepappersbolag.

Ändringen i *första stycket 2 a*) föränleds av att det har införts en ny penningtvättslag.

12 kap. Tillstånd att driva en reglerad marknad

Svenska företag

Förutsättningar för tillstånd

3 § Vid bedömningen enligt 2 § 3 av om en innehavare är lämplig ska dennes anseende och kapitalstyrka beaktas. Det ska också beaktas om det finns skäl att anta att

1. innehavaren kommer att motverka att börsens verksamhet drivs på ett sätt som är förenligt med kraven i denna lag och andra författningar som reglerar företagets verksamhet, eller

2. innehavet har samband med eller kan öka risken för

a) penningtvätt enligt 1 kap. 6 § lagen (2017:630) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism, eller

b) brott enligt 2 § 2, 3 § eller 4 § lagen (2002:444) om straff för finansiering av särskilt allvarlig brottslighet i vissa fall, såvitt avser brott enligt 2 § lagen (2003:148) om straff för terroristbrott.

Paragrafen innehåller bestämmelser om vilka omständigheter som ska beaktas vid bedömningen av lämpligheten hos den som utövar ett väsentligt inflytande över ledningen av en börs.

Ändringen i *punkten 2 a*) föränleds av att det har införts en ny penningtvättslag.

19 kap. Tillstånd för clearingverksamhet

Svenska företag

Förutsättningar för tillstånd

4 § Vid bedömningen enligt 3 § 3 av om en innehavare är lämplig ska dennes anseende och kapitalstyrka beaktas. Det ska också beaktas om det finns skäl att anta att

1. innehavaren kommer att motverka att clearingorganisationens verksamhet drivs på ett sätt som är förenligt med kraven i denna lag och andra författningar som reglerar företagets verksamhet, eller

2. innehavet har samband med eller kan öka risken för

a) penningtvätt enligt 1 kap. 6 § lagen (2017:630) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism, eller

b) brott enligt 2 § 2, 3 § eller 4 § lagen (2002:444) om straff för finansiering av särskilt allvarlig brottslighet i vissa fall, såvitt avser brott enligt 2 § lagen (2003:148) om straff för terroristbrott.

Paragrafen innehåller bestämmelser om vilka omständigheter som ska beaktas vid bedömningen av lämpligheten hos den som utövar ett väsentligt inflytande över ledningen av en clearingorganisation.

Ändringen i *punkten 2 a)* föranleds av att det har införts en ny penningtvättslag.

8.4 Förslaget till lag om ändring i lagen (2010:751) om betaltjänster

2 kap. Tillståndsplikt för tillhandahållande av betaltjänster

Förutsättningar för tillstånd

7 § Vid bedömningen enligt 3 § första stycket 4 och 6 § 3 av om en innehavare är lämplig ska dennes anseende och kapitalstyrka beaktas. Det ska också beaktas om det finns skäl att anta att

1. innehavaren kommer att motverka att betaltjänstverksamheten drivs på ett sätt som är förenligt med kraven i denna lag och andra författningar som reglerar företagets verksamhet,

2. innehavet har samband med eller kan öka risken för

a) penningtvätt enligt 1 kap. 6 § lagen (2017:630) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism, eller

b) brott enligt 2 § 2, 3 § eller 4 § lagen (2002:444) om straff för finansiering av särskilt allvarlig brottslighet i vissa fall, såvitt avser brott enligt lagen (2003:148) om *straff för* terroristbrott.

Om företaget har eller kan förväntas komma att få nära förbindelser med någon annan, får tillstånd enligt 1 § ges bara om förbindelserna inte hindrar en effektiv tillsyn av företaget.

Paragrafen innehåller bestämmelser om vilka omständigheter som ska beaktas vid bedömningen av lämpligheten hos den som har ett kvalificerat innehav i ett företag som ansökt om att tillhandahålla en eller flera betaltjänster enligt denna lag.

I *punkten 2 b)* görs en språklig ändring.

8.5 Förslaget till lag om ändring i lagen (2011:755) om elektroniska pengar

2 kap. Tillståndsplikt, förutsättningar för tillstånd och undantag från tillståndsplikt

Förutsättningar för tillstånd

7 § Vid bedömningen enligt 3 § 3 och 6 § första stycket 3 av om en innehavare är lämplig ska dennes anseende och kapitalstyrka beaktas. Det ska också beaktas om det finns skäl att anta att

1. innehavaren kommer att motverka att verksamheten med utgivning av elektroniska pengar drivs på ett sätt som är förenligt med kraven i denna lag och andra författningar som reglerar företagets verksamhet,

2. innehavet har samband med eller kan öka risken för

a) penningtvätt enligt 1 kap. 6 § lagen (2017:630) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism, eller

b) brott enligt 2 § 2, 3 § eller 4 § lagen (2002:444) om straff för finansiering av särskilt allvarlig brottslighet i vissa fall, såvitt avser brott enligt lagen (2003:148) om *straff för terroristbrott*.

Om företaget har eller kan förväntas komma att få nära förbindelser med någon annan, får tillstånd enligt 1 § ges bara om förbindelserna inte hindrar en effektiv tillsyn av företaget.

Paragrafen innehåller bestämmelser om vilka omständigheter som ska beaktas vid bedömningen av lämpligheten hos den som har ett kvalificerat innehav i ett företag som ansökt om att få ge ut elektroniska pengar enligt denna lag.

I *första stycket 2 b)* görs en språklig ändring.

8.6 Förslaget till lag om ändring i lagen (2016:1024) om verksamhet med bostadskrediter

2 kap. Förutsättningar för kreditgivare att driva verksamhet med bostadskrediter

Svenska kreditgivare

Förutsättningar för tillstånd

3 § Ett svenskt företag ska ges tillstånd att driva bankrörelse eller finansieringsrörelse, om

1. bolagsordningen, stadgarna eller reglementet stämmer överens med denna lag och andra författningar och i övrigt innehåller de särskilda bestämmelser som behövs med hänsyn till omfattningen och arten av den planerade verksamheten,

2. det finns skäl att anta att den planerade rörelsen kommer att drivas enligt bestämmelserna i denna lag och andra författningar som reglerar företagets verksamhet,

3. den som har eller kan förväntas komma att få ett kvalificerat innehav i företaget bedöms lämplig att utöva ett väsentligt inflytande över ledningen av ett kreditinstitut,

4. den som ska ingå i styrelsen för företaget eller vara verkställande direktör i det, eller vara ersättare för någon av dem, har tillräcklig insikt och erfarenhet för att delta i ledningen av ett kreditinstitut och även i övrigt är lämplig för en sådan uppgift, och

5. styrelsen i sin helhet har tillräckliga kunskaper och erfarenheter för att leda företaget.

Vid bedömningen enligt första stycket 3 av om en innehavare är lämplig ska dennes anseende och kapitalstyrka beaktas. Det ska också beaktas om det finns skäl att anta att

1. innehavaren kommer att motverka att kreditinstitutets verksamhet drivs på ett sätt som är förenligt med kraven i denna lag och andra författningar som reglerar företagets verksamhet, eller

2. innehavet har samband med eller kan öka risken för

a) penningtvätt enligt 1 kap. 6 § lagen (2017:630) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism, eller

b) brott enligt 2 § 2, 3 § eller 4 § lagen (2002:444) om straff för finansiering av särskilt allvarlig brottslighet i vissa fall, såvitt avser brott enligt 2 § lagen (2003:148) om straff för terroristbrott.

Om den som kommer att ha ett kvalificerat innehav i företaget är ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag, ska det vid bedömningen av innehavarens anseende särskilt beaktas om dess ledning uppfyller de krav som ställs på ledningen i ett sådant företag enligt 3 kap. 5 § lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag respektive 5 kap. 16 § lagen (2006:531) om särskild tillsyn över finansiella konglomerat.

Om företaget har eller kan förväntas komma att få nära förbindelser med någon annan, får tillstånd ges bara om förbindelserna inte hindrar en effektiv tillsyn av företaget.

Paragrafen innehåller bestämmelser om vilka omständigheter som ska beaktas vid bedömningen av lämpligheten hos den som har eller kan förväntas komma att få ett kvalificerat innehav i ett svenskt företag som ansökt om att få driva verksamhet med kreditgivning enligt denna lag.

Ändringen i *andra stycket 2 a)* föranleds av att det har införts en ny penningtvättslag.

6 kap. Ingripanden

Ingripanden mot utländska kreditförmedlare från ett land inom EES

14 § Finansinspektionen får förelägga en utländsk kreditförmedlare från ett land inom EES som förmedlar bostadskrediter från en filial i Sverige att göra rättelse, om kreditförmedlaren överträder

– 4 kap. 1, 2, 7, 8, 9 eller 10 §,

– föreskrifter som meddelats med stöd av 7 kap. 1 § 5 eller 6,

– 5 a §, 6 §, 12 a § första stycket, 13 a §, 50 § eller 54 § konsumentkreditlagen (2010:1846) eller

– *lagen (2017:630) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism eller föreskrifter som meddelats med stöd av lagen.*

Om kreditförmedlaren inte följer föreläggandet, ska Finansinspektionen underrätta den behöriga myndigheten i kreditförmedlarens hemland.

Om rättelse inte sker, får Finansinspektionen förbjuda kreditförmedlaren att fortsätta förmedla bostadskrediter i Sverige. Innan förbud meddelas ska inspektionen underrätta den behöriga myndigheten i kreditförmedlarens hemland. Europeiska kommissionen ska omedelbart informeras när ett förbud meddelas.

Paragrafen innehåller bestämmelser om ingripanden mot kreditförmedlare från ett land inom EES vid överträdelser av vissa bestämmelser. Övervägandena finns i avsnitt 4.

Den nya strecksatsen i *första stycket* innebär att Finansinspektionen kan ingripa också vid överträdelser av penningtvättslagen eller föreskrifter som meddelats med stöd av den lagen. De ingripandemöjligheter som står till buds för Finansinspektionen framgår av andra och tredje styckena. Ett beslut av Finansinspektionen att förbjuda kreditförmedlaren att fortsätta förmedla bostadskrediter i Sverige (enligt tredje stycket) kan överklagas till allmän förvaltningsdomstol (8 kap. 1 § första stycket). Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten (andra stycket i samma paragraf).

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2020.
2. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för överträdelser av lagen (2017:630) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism som inträffat före ikraftträdandet.

Av *punkten 2* följer att Finansinspektionens möjlighet att ingripa mot utländska företag gäller för överträdelser av penningtvättslagen som har inträffat efter ikraftträdandet.

8.7 Förslaget till lag om ändring i lagen (2017:630) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism

1 kap. Tillämpningsområde och definitioner

Definitioner

8 § I denna lag avses med

1. affärsförbindelse: en affärsmässig förbindelse som när den etableras förväntas ha en viss varaktighet,
2. brevlådebänk: ett utländskt institut som är registrerat inom en jurisdiktion inom vilken institutet saknar verklig etablering och ledning och där institutet inte heller ingår i en finansiell grupp som omfattas av tillsyn,
3. EES: Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,
4. kund: den som har trätt eller står i begrepp att träda i avtalsförbindelse med sådan verksamhetsutövare som avses i denna lag,
5. person i politiskt utsatt ställning:
 - a) fysisk person som har eller har haft en viktig offentlig funktion i en stat, och
 - b) fysisk person som har eller har haft en funktion i ledningen i en internationell organisation,
6. verklig huvudman: detsamma som i 1 kap. 3–7 §§ lagen (2017:631) om registrering av verkliga huvudmän,
7. koncern, moderföretag och dotterföretag: detsamma som i 1 kap. 4 § årsredovisningslagen (1995:1554) eller motsvarande utländsk företagsgrupp, och
8. verksamhetsutövare: en fysisk eller juridisk person som utför verksamhet som omfattas av denna lag.

Paragrafen innehåller bestämmelser om grundläggande definitioner. Övervägandena finns i avsnitt 5.

Ändringen i *punkten 7* innebär att definitionen av koncern, moderföretag och dotterföretag omfattar också motsvarande utländska företagsgrupper. Det är ett förtydligande av vad som redan gäller och utgör ingen ändring i sak.

3 kap. Kundkännedom

Åtgärder som ska vidtas för kundkännedom

Identifiering och kontroll av kunden

8 § En verksamhetsutövare ska utreda om kunden har en verklig huvudman. Om kunden är en juridisk person, en trust eller en liknande juridisk konstruktion, ska

utredningen omfatta åtgärder för att förstå kundens ägarförhållanden och kontrollstruktur. Om kunden har en verklig huvudman, ska verksamhetsutövaren vidta åtgärder för att kontrollera den verkliga huvudmannens identitet.

Första stycket gäller inte om kunden är ett aktiebolag vars aktier är upptagna till handel på en reglerad marknad i Sverige eller inom EES eller på en motsvarande marknad utanför EES *eller dotterföretag till ett sådant bolag*.

Om kunden är en juridisk person och det efter åtgärder enligt första stycket står klart att den juridiska personen inte har en verklig huvudman, ska den person som är styrelseordförande, verkställande direktör eller motsvarande befattningshavare anses vara verklig huvudman. Detsamma gäller om verksamhetsutövaren har anledning att anta att den person som identifierats enligt första stycket inte är den verkliga huvudmannen.

Tredje stycket gäller inte om

- kunden är en stat, ett landsting, en kommun eller motsvarande, och*
- kundens riskprofil enligt 2 kap. 3 § bedöms som låg.*

Paragrafen innehåller bestämmelser om kontroll och identifiering av kundens verkliga huvudman. Övervägandena finns i avsnitt 5.

Ändringen i *andra stycket* innebär att skyldigheterna enligt första stycket, dvs. att utreda om kunden har en verklig huvudman, att förstå kundens ägarförhållanden och kontrollstruktur samt att vidta åtgärder för att kontrollera den verkliga huvudmannens identitet, inte gäller när kunden är ett dotterföretag till ett börsbolag.

Fjärde stycket, som är nytt, innebär att om kunden är en stat, ett landsting, en kommun eller motsvarande ska styrelseordföranden, verkställande direktören eller motsvarande befattningshavare inte anses vara verklig huvudman, om den risk för penningtvätt eller finansiering av terrorism som kan förknippas med kunden enligt 2 kap. 3 § bedöms som låg. Begreppet motsvarande omfattar förutom svenska kommunalförbund (se 1 kap. 2 § andra stycket 1 registerlagen) även motsvarande utländska offentligtjuridiska juridiska personer.

Kundkontroll i särskilda fall

Konton med medel som tillhör någon annan

25 § En verksamhetsutövare som tillhandahåller konto som kunden innehar i syfte att förvalta medel som tillhör andra än kunden behöver inte *vidta de åtgärder för kundkännedom som avses i 8 § i fråga om* den för vars räkning kunden förvaltar medlen, om kunden

1. är en fysisk eller juridisk person med verksamhet som anges i 1 kap. 2 § första stycket 1–3, 5–8 och 10–15 eller motsvarande verksamhet, auktoriserad eller godkänd revisor och advokat eller biträdande jurist på advokatbyrå med hemvist inom EES,

2. är en fysisk eller juridisk person med verksamhet som anges 1 kap. 2 § första stycket 1–3, 5–8 och 10–15 eller motsvarande verksamhet, auktoriserad eller godkänd revisor och advokat eller biträdande jurist på advokatbyrå med hemvist utanför EES, och

a) tillämpar bestämmelser om kundkännedom och bevarande av handlingar som motsvarar kraven i denna lag, och

b) står under tillsyn över att dessa bestämmelser följs, eller

3. till följd av föreskrift i lag eller annan författning är skyldig att hålla medel som förvaltas för någon annans räkning avskilda från egna tillgångar och medel.

Första stycket får tillämpas endast om den risk som kan förknippas med kunden enligt 2 kap. 3 § bedöms som låg och om verksamhetsutövaren utan dröjsmål på

begäran kan få del av uppgift om identiteten hos den för vars räkning kunden förvaltar medlen och den dokumentation som ligger till grund för uppgifterna.

Paragrafen innehåller bestämmelser om under vilka förutsättningar som kreditinstitut och finansiella institut kan tillämpa förenklade åtgärder för kundkännedom avseende gemensamma konton, bl.a. klientmedelskonton. Övervägandena finns i avsnitt 5.

Ändringen i *första stycket* innebär att förenklade åtgärder för kundkännedom för gemensamma konton bara ska vidtas i förhållande till kundens verkliga huvudman. Ändringen är ett förtydligande av vad som redan gäller och utgör ingen ändring i sak.

8.8 Förslaget till lag om ändring i lagen (2017:631) om registrering av verkliga huvudmän

1 kap. Lagens syfte, tillämpningsområde och definitioner

Tillämpningsområde

2 § Lagen är tillämplig på

1. svenska juridiska personer,
2. utländska juridiska personer som driver verksamhet i Sverige, och
3. fysiska personer som har hemvist i Sverige och som förvaltar trustar eller liknande juridiska konstruktioner.

Lagen är inte tillämplig på

1. staten, landsting och kommuner, *eller* kommunalförbund *eller* juridiska personer över vilka staten, landsting, kommuner, *eller* kommunalförbund, var för sig eller tillsammans, har ett direkt eller indirekt rättsligt bestämmande inflytande,
2. aktiebolag, vars aktier är upptagna till handel på en reglerad marknad inom EES eller motsvarande marknad utanför EES, *eller dotterföretag till ett sådant bolag,*
3. dödsbon, *eller*
4. konkursbon.

Paragrafen innehåller bestämmelser om vilka som omfattas av lagens tillämpningsområde. Övervägandena finns i avsnitt 5.

I *andra stycket 1 och 3* görs språkliga ändringar.

Ändringen i *andra stycket 2* innebär att också dotterföretag till börsbolag undantas från lagens tillämpningsområde. Med dotterföretag avses det samma som i 1 kap. 8 § penningtvättslagen.